

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 11/15/2010 03:25 PM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer
Nr 224
www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be).

Verplichte behandelingstermijn voor aanvraag gezinshereniging van familie Belg/EU-burger vanuit het buitenland

DVZ moet 'zo spoedig mogelijk' en uiterlijk 6 maanden na de aanvraag een beslissing nemen over de visumaanvraag (art. 40bis/ter). Onze wetgeving moet in die zin aangepast worden.

[Lees het volledig artikel](#)

Opvangcrisis: enkele maatregelen

De regering nam enkele maatregelen om de blijvende asielopvangcrisis en het verhoogd aantal asielaanvragen het hoofd te bieden. Niet genoeg volgens het middenveld.

[Lees het volledig artikel](#)

Elk OCMW kan terugbetaald worden voor medische kosten of financiële steun van asielzoekers zonder code 207

Wanneer een OCMW medische kosten of financiële behoefte van een niet-toegewezen asielzoeker (= zonder code 207) ten laste neemt, betaalt de overheid dat OCMW terug (zelfs als dat OCMW strikt juridisch niet het bevoegde OCMW is).

[Lees het volledig artikel](#)

Inschrijving in Vreemdelingenregister niet voldoende voor tegemoetkoming personen met handicap?

Voor de toegang tot een sociale uitkering kan discriminatie op basis van nationaliteit enkel toegelaten worden indien er "zeer sterke overwegingen" zijn. Wat deze overwegingen kunnen inhouden, is nog niet duidelijk.

[Lees het volledig artikel](#)

Echtscheiding mogelijk zonder overlegging van de (buitenlandse) huwelijksakte

De rechtbank van eerste aanleg van Brussel heeft herhaaldelijk bevestigd dat het toevoegen van de huwelijksakten niet noodzakelijk is als het huwelijk vermeld wordt in het rijksregister.

[Lees het volledig artikel](#)

Overdracht asielzoekers aan Griekenland tijdelijk stopgezet

Verschillend regime voor oude en nieuwe asioldossiers.

[Lees het volledig artikel](#)

Verplichte behandelingstermijn voor aanvraag gezinshereniging van familie Belg/EU-burger vanuit het buitenland

De wetgever moet in de Verblijfswet een maximale behandelingstermijn voorzien voor een aanvraag gezinshereniging die in het buitenland ingediend wordt door een familielid van een Belg of EU-burger. Omdat er momenteel geen behandelingstermijn bestaat, schendt de Verblijfswet het gelijkheidsbeginsel in de Grondwet. Dat zegt het Grondwettelijk Hof in [arrest nr. 128/2010 van 4 november 2010](#).

Geen termijn voorzien in Verblijfswet

De Verblijfswet voorziet geen behandelingstermijn voor een aanvraag gezinshereniging ingediend in het buitenland door een familielid van een Belg of EU-burger:

Voor een aanvraag gezinshereniging ingediend in België bepaalt artikel 52 § 4 Verblijfsbesluit dat de DVZ 5 maanden tijd heeft om de aanvraag te behandelen; indien binnen deze termijn geen beslissing meegedeeld wordt aan de gemeente, krijgt het familielid van de Belg of EU-burger automatisch een verblijfskaart.

In de wetgeving is echter géén expliciete behandelingstermijn opgenomen voor aanvragen gezinshereniging ingediend in het buitenland. De Verblijfswet bepaalt wel een behandelingstermijn voor een aanvraag gezinshereniging van een familielid van een niet-EU onderdaan (art. 10 Vw), zowel wanneer de aanvraag ingediend wordt in België, als in het buitenland. Deze termijn bedraagt 9 maanden, tweemaal verlengbaar met telkens 3 maanden. Wordt de aanvraag niet beantwoord binnen de termijn, dan krijgt de vreemdeling automatisch een toelating tot verblijf (zie art. 12bis § 2 Vw).

Feiten van de zaak

In de zaak die aanleiding gaf tot het arrest ging het om een Algerijnse man die in Algerije getrouwd was met een Belgische. In augustus 2008 vroeg hij een visum gezinshereniging aan bij de Belgische ambassade. Enkele maanden later besliste de DVZ om advies te vragen aan het parket en een beslissing uit te stellen. Pas in september 2010, tijdens de procedure voor het Grondwettelijk Hof en meer dan twee jaar na de aanvraag, kreeg de man een visum gezinshereniging.

Arrest Grondwettelijk Hof nr. 128/2010 van 4 november 2010

Volgens het Grondwettelijk Hof houdt de bestaande behandelingstermijn voor het familielid van een niet-EU onderdaan een dubbele waarborg in:

De overheid is verplicht om binnen een bepaalde termijn te beslissen over de aanvraag gezinshereniging, zodat de vreemdeling niet te lang moet wachten in onzekerheid.

De vreemdeling krijgt een toelating tot verblijf indien geen beslissing genomen wordt binnen de opgelegde termijn, waardoor de vreemdeling beschermd wordt indien de overheid de termijn niet respecteert of geen enkele beslissing neemt.

Er bestaat geen redelijke verantwoording voor het ontzeggen van een dergelijke waarborg aan een niet-EU familielid van een Belg of EU-burger, die een aanvraag gezinshereniging indient via een Belgische diplomatieke post in het buitenland, aldus het Hof.

Het Grondwettelijk Hof concludeert dan ook dat er sprake is van discriminatie die het gevolg is van een lacune in de wet. Dit kan enkel door de wetgever verholpen worden.

Welke termijn moet voortaan gelden?

De DVZ mag in ieder geval de maximale behandelingstermijn van **9 maanden (tweemaal verlengbaar met 3 maanden)**, die van toepassing is op familieleden van niet-EU onderdanen, niet overschrijden voor familieleden van Belgen of EU-burgers. Die regeling geldt immers voor alle personen bedoeld in artikel 10 Vw, waaronder ook vreemdelingen wiens verblijfsrecht erkend wordt door een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit (artikel 10, § 1, 1° Vw). Hiermee herhaalt het Grondwettelijk Hof een standpunt dat ook al door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingenomen was ([arrest 29-06-2010](#)).

Toch is dit volgens het Grondwettelijk Hof onvoldoende. De wetgever is immers gebonden door het Europese recht, in het bijzonder richtlijn 2004/38/EG betreffende het vrij personenverkeer:

Volgens artikel 5 van de richtlijn moet een inreisvisum voor familieleden van EU-burgers die een aanvraag tot gezinshereniging indienen **zo spoedig mogelijk** via een versnelde procedure verleend worden.

Krachtens artikel 10 van de richtlijn wordt het verblijfsrecht van een familielid van een EU-burger die niet de nationaliteit van een lidstaat bezit, **binnen de 6 maanden** na de datum van indiening van een aanvraag vastgesteld door afgifte van een verblijfskaart.

De wetgever zal dus een aparte behandelingstermijn moeten invoeren voor familieleden van een EU-burger, die in overeenstemming is met het Europese recht.

Het Grondwettelijk Hof geeft ook aan dat de nog in te voeren behandelingstermijn voor familie van EU-burgers ook van toepassing moet zijn op familie van Belgen. De nieuwe regelgeving moet immers coherent zijn met de andere bepalingen uit de Verblijfswet, waaronder het bestaande artikel 40ter Vw, dat zegt dat de bepalingen die van toepassing zijn op familieleden van een EU-burger ook van toepassing zijn op de familieleden van een Belg.

Gevolgen van het arrest in de praktijk?

De Verblijfswet moet aangepast worden aan het arrest van het Grondwettelijk Hof. Wanneer dit zal gebeuren is nu nog niet duidelijk. In afwachting van een wetswijziging zal de DVZ de huidige Verblijfswetgeving moeten interpreteren en toepassen in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof.

Concreet betekent dit dat de DVZ zo spoedig mogelijk een beslissing zal moeten nemen over de visumaanvraag. Ons inziens mag de behandelingstermijn in geen geval langer duren dan 6 maanden (art. 10 richtlijn 2004/38). Het onderzoek naar de erkenning van een buitenlandse akte (bv. door het parket) is, ons inziens, mee inbegrepen in deze termijn.

Wanneer de DVZ, in afwachting van de wetswijziging, deze principes en termijnen niet naleeft, zijn wellicht juridische acties mogelijk. We raden in dat geval aan om de DVZ te contacteren en desnoods een klacht bij de federale ombudsman of een gerechtelijke procedure te overwegen (op grond van het arrest van het Grondwettelijk Hof).

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Opvangcrisis: enkele maatregelen

Momenteel worden een 19.000-tal asielzoekers opgevangen door het opvangnetwerk van Fedasil. Meer dan 5.500 personen leven op straat. Van de nieuwe asielzoekers die zich aanbieden voor opvang, krijgt minder dan 1 op 2 een plaats in het opvangnetwerk.

De regering nam enkele maatregelen om de blijvende asielopvangcrisis en het verhoogd aantal asielaanvragen het hoofd te bieden:

De asielinstanties zullen versterkt worden om de behandeling van de procedures te versnellen.

Er zullen noodopvangstructuren gecreëerd worden op militaire sites.

De OCMW's worden uitgenodigd om bijkomende plaatsen te creëren in LOI's.

>> [Meer info](#) op de website van de POD Maatschappelijke Integratie

>> [Meer info](#) in het laatste verslag van de BCHV-Contactvergadering

Middenveldorganisaties vinden deze maatregelen niet voldoende. Zij vragen de regering om asielzoekers die al een tijd in materiële opvangstructuren verblijven, eenmalig financiële OCMW-steun toe te kennen (in plaats van materiële opvang), via een toepassing van het spreidingsplan. De regering ging niet in op die vraag.

>> [Lees info](#) van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

Omdat opvang tijdens de asielprocedure een recht is (vastgelegd in de Opvangwet van 2007), hebben een aantal organisaties een nieuw initiatief op poten gezet: via een dagelijkse permanentie (in de nabijheid van DVZ) worden asielaanvragers zonder opvangplaats gericht doorverwezen.

Wie opvanggerechtigd is, krijgt een advocaat toegewezen. Deze zal Fedasil via verzoekschrift of dagvaarding laten veroordelen tot het verzekeren van opvang.

Wie niet-opvanggerechtigd is (bv. na een 3e asielaanvraag), krijgt een doorverwijzing naar de meest geschikte sociale organisatie (voor voedselpakketten, info over vrijwillige terugkeer e.d.).

Het Oriëntatiepunt is elke werkdag open van 8.30u tot 11u. Adres: Antwerpsesteenweg 32-34,

Brussel

Meer informatie bij Sylvie de Terschueren tel: 02 629 77 03.

[Terug naar het overzicht](#)

Elk OCMW kan terugbetaald worden voor medische kosten of financiële steun van asielzoekers zonder code 207

Door de verzadigde asielopvang krijgen veel asielzoekers geen materiële opvangplaats toegewezen, waardoor er niets vermeld wordt bij de code 207 in het wachtregister. In theorie hebben deze asielzoekers recht op steun van het OCMW: de steun betreft zowel financiële steun (equivalent leefloon) als betaling van medische kosten. Dit recht wordt in de praktijk echter vaak niet gewaarborgd, tengevolge van discussies over de verantwoordelijkheid van Fedasil om toch een materiële opvangplaats toe te wijzen, en over welk OCMW bevoegd is om steun te verlenen (in theorie is dat vaak 1000 Brussel, maar het OCMW van 1000 Brussel aanvaardt dat niet). Elk (ander) OCMW dat steun toekent, krijgt deze steun nochtans terugbetaald van de POD Maatschappelijke Integratie, als de algemene voorwaarden daarvoor voldaan zijn. De specifieke bevoegdheidsregels voor OCMW's zijn daarbij geen obstakel.

Bevoegd OCMW?

Het bevoegde OCMW voor asielzoekers zonder code 207 in het wachtregister is in principe het OCMW waar, op de dag van de hulpvraag, zijn hoofdverblijf ingeschreven is (codes 001/020 in het wachtregister).

Asielzoekers die een verblijfsadres hebben, worden in code 001/020 in het wachtregister ingeschreven op dit adres. Bij gebrek aan code 207 is het OCMW van de code 001/020 bevoegd voor steunverlening.

Asielzoekers die nog geen verblijfsadres hebben, worden in het wachtregister (code 001/020) ingeschreven op het adres van de DVZ in 1000 Brussel (Antwerpsesteenweg 59/B). Het OCMW van 1000 Brussel aanvaardt deze bevoegdheidsregel echter niet, en neemt de steunaanvragen van dergelijke asielzoekers zelfs niet in ontvangst (zie nb n° 205).

Vaak is het OCMW van het grondgebied waar een asielzoeker feitelijk vertoeft bereidwillig om (medische) steun te verlenen. We denken hierbij aan OCMW's waar de betrokkene in een daklozencentrum verblijft, of waar de persoon al een huis gehuurd heeft, maar nog wacht op het bezoek van de wijkagent opdat de aanpassing in het wachtregister kan gebeuren... - Wettelijk is zo'n OCMW (nog) niet bevoegd, maar als het de asielzoeker toch steunt, dan kan ook dit OCMW terugbetaling van de toegekende steun vragen aan de POD Maatschappelijke Integratie.

Terugbetaling OCMW door POD Maatschappelijke Integratie

Wanneer een OCMW medische kosten of financiële behoefte van een niet-toegewezen asielzoeker (= zonder code 207) ten laste neemt, betaalt de POD MI dat OCMW terug indien aan onderstaande voorwaarden voldaan is (zelfs als dat OCMW strikt juridisch niet het bevoegde OCMW is):

De algemene voorwaarden om recht te hebben op maatschappelijke dienstverlening moeten voldaan zijn (behoefte, sociaal onderzoek...).

Dezelfde steun of medische kost mag niet dubbel worden ingediend door twee verschillende OCMW's. Als er wel dubbele steunverlening is, wordt alleen het wettelijk bevoegde OCMW terugbetaald.

Er kunnen uitzonderlijk nog andere redenen zijn waarom de POD-MI niet terugbetaalt.

Een OCMW dat wettelijk niet bevoegd is en toch een behoeftige asielzoeker wil steunen, moet dus best eerst:

contact nemen met het OCMW dat wettelijk bevoegd is, en vragen of dat OCMW niet wil optreden (voor asielzoekers zonder code 207 is dat het OCMW van de code 001/020).

contact nemen met de POD-MI, en vragen of de POD akkoord gaat om het OCMW dat optreedt in de plaats van het wettelijk bevoegd OCMW terug te betalen.

Deze informatie geldt ook voor andere doelgroepen en voor andere bevoegdheidsregels tussen OCMW's.

>> Meer informatie in het losbladig werk van VVSG en Politeia: "Lokale besturen en vreemdelingen", punt 2.5.2.D 'asielzoekers zonder toewijzing die geen code 207 hebben'.

Bericht van het VMC-Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

[Terug naar het overzicht](#)

Inschrijving in Vreemdelingenregister niet voldoende voor tegemoetkoming personen met handicap?

Vreemdelingen met een beperkt of zelfs onbeperkt verblijfsrecht, die ingeschreven zijn in het vreemdelingenregister, hebben volgens het Arbeidshof van Gent géén recht op een federale tegemoetkoming voor personen met een handicap.

Uiteenlopende rechtspraak

Hiermee verzet het Arbeidshof van Gent zich tegen een strekking binnen enkele arbeidsrechtbanken dat de federale tegemoetkomingen voor personen met een handicap ook open zouden staan voor vreemdelingen ingeschreven in het vreemdelingenregister (zie nieuwsbrief n° 209).

[>> Arb. Hof Gent 15-09-2010](#)

Krachtens rechtspraak van het Europees Hof voor de Mensenrechten is discriminatie op basis van nationaliteit voor de toegang tot een sociale uitkering (zoals een tegemoetkoming voor personen met een handicap) enkel toegelaten indien er "zeer sterke overwegingen" zijn. Volgens het Grondwettelijk Hof vormt het niet hebben van voldoende sterke banden met België zo'n zeer sterke overweging, die maakt dat een vreemdeling uitgesloten kan worden van een sociale uitkering.

Op basis hiervan kwam het Grondwettelijk Hof in arresten [nr. 92/2004](#) en [nr. 153/2007](#) tot de conclusie dat:

een gevestigde vreemdeling, ingeschreven in het bevolkingsregister, wél recht heeft op een tegemoetkoming voor personen met een handicap;

een vreemdeling, ingeschreven in het vreemdelingenregister, géén recht heeft op een tegemoetkoming.

Een jaar later leek het Hof van Cassatie van zijn kant niet uit te sluiten dat ook vreemdelingen ingeschreven in het vreemdelingenregister, recht kunnen hebben op een tegemoetkoming voor personen met een handicap. Het casseerde een arrest van het Arbeidshof van Brussel omdat het geen zeer sterke overweging opgaf waarom een vreemdeling, ingeschreven in het vreemdelingenregister, géén recht zou hebben op een tegemoetkoming.

[>> Cassatie, 08-12-2008](#)

Nochtans verwees het Arbeidshof van Brussel in zijn motivering naar de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

Mogelijk wordt nog cassatieberoep aangetekend tegen het arrest van het Arbeidshof van Gent.

Conclusie?

De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie lijkt ons niet eenduidig te zijn. Het laatste woord is hierover wellicht nog niet gezegd.

De rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens lijkt ons verder te gaan dan het Belgische Grondwettelijk Hof ([153/2007](#)). Onder meer het [arrest van het EHRM van 30 september 2003](#) bevat argumenten voor een uitbreiding van deze tegemoetkoming naar alle vreemdelingen met een (onvoorwaardelijk) verblijfsstatuut van onbepaalde duur, ook als deze nog ingeschreven zijn in het vreemdelingenregister. Het onderscheid tussen een

vreemdeling met onbeperkt verblijfsrecht die ingeschreven is in het vreemdelingenregister, en een gevestigde vreemdeling die ingeschreven is in het bevolkingsregister, is op veel andere vlakken niet determinerend.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Echtscheiding mogelijk zonder overlegging van de (buitenlandse) huwelijksakte

Volgens artikelen 1254 en 1288bis van het Gerechtelijk Wetboek moet bij de gedinginleidende akte in een echtscheidingsprocedure steeds de huwelijksakte of een uittreksel uit de huwelijksakte van het huwelijk dat men wil laten ontbinden, worden toegevoegd. Vaak stelt zich echter het probleem dat een buitenlandse huwelijksakte niet voorgelegd kan worden, bijvoorbeeld omdat de registers verloren gegaan zijn door oorlog. De rechtbank van eerste aanleg van Brussel heeft herhaaldelijk bevestigd dat het toevoegen van de huwelijksakten niet noodzakelijk is als het huwelijk vermeld wordt in het rijksregister.

Wanneer het huwelijk vermeld wordt in het rijksregister, dan geldt het bestaan van dit huwelijk in de Belgische rechtsorde tot het bewijs van het tegendeel. De rechtbank verwijst hiervoor telkens naar artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Wanneer het huwelijk vermeld staat in het rijksregister, oordeelt de rechtbank dus dat er voldoende bewijs is van het huwelijk. De rechter baseert zich vervolgens op artikel 24 Wetboek IPR dat in die gevallen toelaat om een vrijstelling van de overlegging van een buitenlandse akte toe te staan.

De volgende vonnissen zijn te vinden in de databank rechtspraak op www.vreemdelingenrecht.be:

Rb. Brussel 12 december 2008, R.G. nr. 2008/8557/A

Rb. Brussel 5 december 2008, RG nr. 2008/10515/A

Rb. Brussel 28 november 2008, R.G. nr. 2008/10515/A

Zie ook: Rb. Luik 17 februari 2009, R.G. nr. 09/243/A

Bericht van VMC-Steunpunt IPR

[Terug naar het overzicht](#)

Overdracht asielzoekers aan Griekenland tijdelijk stopgezet

In de vorige nieuwsbrief n° 223 berichtten we reeds dat België sinds 8 oktober 2010 gestopt is met de overdracht van asielzoekers naar Griekenland in het kader van de Dublin II Verordening. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens schortte alle overdrachten op tot wanneer het EHRM zich uitspreekt in de hangende zaak MSS vs België/Griekenland (arrest verwacht begin 2011). Ook Zweden, IJsland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk, Nederland en Oostenrijk stopten (helemaal of gedeeltelijk) met overdrachten naar Griekenland. Hieronder lichten we de Belgische (voorlopige) regeling verder toe.

In de Belgische praktijk wordt een onderscheid gemaakt tussen nieuwe en oude asioldossiers:

Nieuwe asioldossiers (waarvoor nog geen bijlage 26quater is afgeleverd):

Sinds midden oktober 2010 worden alle nieuwe asielaanvragen waarvoor Griekenland eigenlijk bevoegd is, toegelaten tot de Belgische asielprocedure, op basis van de Dublin-soevereiniteitsclausule. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geeft geen bijlage 26quater meer af, maar geeft deze nieuwe asielaanvragen door aan het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). Het CGVS moet deze nieuwe asioldossiers "actief en prioritair" beoordelen.

Bron: [mededeling M.Wathelet](#)

Oude asioldossiers (waarvoor in het verleden al een bijlage 26quater werd afgeleverd):

Asioldossiers waarvoor in het verleden al een bijlage 26quater werd afgeleverd, worden nog niet aan CGVS overgemaakt. De bestaande 26quaters worden wel verlengd, in afwachting van een beslissing van ofwel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), ofwel het EHRM. Als de termijn voor overdracht is verstreken (door verlengingen van de bijlage 26quater), dan wordt België ook bevoegd voor de asielaanvraag. Als er voor het verstrijken van die termijn een gerechtelijke beslissing valt, dan moet die beslissing gevolgd worden.

Bron: telefonische info van DVZ aan Vluchtelingenwerk Vlaanderen

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)
<http://www.foyer.be>

[Click here to change your subscription](#)